

kæmpende organisationer med stor vægt har sandsynliggjort, at deres lotteriindtægter vil falde, såfremt der indføres et statsligt lotto. Nettovirkningen af et sådant lotto vil derfor med stor sandsynlighed være, at disse organisationer for en stor dels vedkommende vil komme til at finansiere idrætsorganisationernes rimelige behov. Dette anser mindretallet for at være urimeligt, da også disse humanitære og sygdomsbekæmpende organisationer udfører vigtige samfundsmæssige opgaver.

Ganske vist ligger det i luften, at en kompensation vil kunne komme på tale, men for det første vil en sådan kompensation næppe kunne dække fuldt ud, såfremt der også skal kunne skaffes øgede midler til idrætsorganisationerne. For det andet vil den være svær at opføre. For det tredje vil de humanitære og sygdomsbekæmpende organisationers tab af goodwill og sideindtægter ikke kunne erstattes. Det drejer sig f.eks. om, at de samtidig med deres lotterier henvender sig til befolkningen med et budskab om deres arbejde, og at de som følge af deres lotteriers sædvanligvis også opnår en ikke uvæsentlig medlemsfremgang samt betydelige ekstrabeløb og endog testamentariske gaver. Såfremt regeringen opnår flertal for et statsligt lotto, og såfremt der gennemføres en erstatning, bør også disse tab erstattes. Dette kunne i givet fald ske ved, at staten garanterede et mindstebeløb til såvel idræts- som humanitære og sygdomsbekæmpende organisationer, uafhængigt af omsætningen i statslotto. Et sådant mindstebeløb skulle både forbedre idrætsorganisationernes økonomiske situation og erstatte alle såvel direkte som indirekte tab for de humanitære og sygdomsbekæmpende organisationer.

Endelig ønsker mindretallet generelt at udtrykke sin afstandtagen fra, at regeringen forsøger at spille idrætsorganisationerne på den ene side og de humanitære og sygdomsbekæmpende organisationer på den anden side ud mod hinanden.

Et andet mindretal (Det Konservative Folkeparti, Venstres, Centrum-Demokraternes og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til vedtagelse med det af ministeren stillede ændringsforslag. Mindretallet vil stemme imod det af Socialdemokratiet stillede underændringsforslag.

Et tredje mindretal (Det Radikale Venstres medlem af udvalget) indstiller på vegne af flertallet i Det Radikale Venstres folketingsgruppe lovforslaget til vedtagelse og udtaler, at Det Radikale Venstres folketingsgruppe går ind for ministerens ændringsforslag og imod det socialdemokratiske ændringsforslag, og et flertal af Det Radikale Venstres folketingsgruppe indstiller derefter lovforslaget til vedtagelse.

Et fjerde mindretal (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved dettes 2. behandling.

Ændringsforslag

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af FP):

Til § 1

1) Paragraffen affattes således:

»§ 1

I lov om tipning, jf. lovbekendtgørelse nr. 66 af 25. februar 1977, som ændret senest ved lov nr. 613 af 19. december 1984, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, indsættes som nyt 2. pkt.:

»Afgiften til staten udgør dog i tiden fra 1. juli 1986 til 31. december 1986 14,5 pct. af indskudssummen, medens den i tiden fra 1. januar 1987 til 31. december 1988 udgør 13,5 pct. af indskudssummen.«

2. I § 7, stk. 3, ændres »indenrigsministeren« til: »ministeren for kulturelle anliggender«.

Af et mindretal (S), tiltrådt af et mindretal (SF):

Underændringsforslag til ændringsforslag nr. 1

2) I den ved ændringsforslag nr. 1 under nr. 1 foreslåede affattelse af et nyt 2. pkt. i § 1, stk. 1, ændres »31. december 1988« til: »31. december 1989«.

Bemærkninger